

Mans i cervells dels dos grans d'Espanya

El Partit Popular i el Partit Socialista Obrer Espanyol són les dues formacions polítiques estatals principals, i com a tals tenen una organització mastodòntica i estructurada territorialment. Els dos intenten coordinar les seves federacions autonòmiques i fer propostes que puguin ser assumides amb comoditat pel conjunt de l'organització.

Generar aquestes propostes i coordinar assumptes com la imatge, el missatge o les campanyes electorals és bàsicament el que es fa des de les seus estatals del PP, al carrer Génova de Madrid, i des de la del PSOE, al carrer Ferraz, també a la capital espanyola.

El PP té clarament separat el que podríem anomenar l'aparell del partit de la seva fàbrica d'idees i propostes. Com tots els partits de govern, els cervells més talentosos es troben a l'executiu i a l'entorn del seu líder, en aquest cas José María Aznar. El partit ocupa, doncs, un paper secundari, dedicat bàsicament a reforçar territorialment l'organització i a fer política de desgast de l'oposició.

Però, qui pensa per Aznar? Les estratègies que segueix el president espanyol, les marquen una colla de dirigents bastant joves que es mouen al seu voltant i que tenen com a comú denominador la seva presència, bé com a membres del patronat, bé com a col·laboradors, a la Fundación para el Análisis y los Estudios Sociales (FAES), la macrofundació del PP que el mateix Aznar presideix i que ha de ser la seva destinació un cop deixi la Moncloa. Fins fa poc un dels membres d'aquest selecte grup "de cambra" del president era el seu actual gendre, Alejandro Agag, que va arribar a ser secretari general del PP europeu i que ara treballa en un banc portuguès retirat de la vida política.

Noms com el del seu cap de gabinet, Carlos Aragonés, el del secretari d'Estat de Comunicació, Alfredo Timmermans —antic assessor personal d'Aznar a la Moncloa—; el del nou secretari general de la FAES, Baudilio Tomé; o el del secretari d'Estat d'Administracions Territorials, Gabriel Elorriaga, condicionen

força la línia que segueix al cap de l'executiu. Un assessor personal d'Aznar, el marit de Celia Villalobos, Pedro Arriola, que darrerament ha saltat a les pàgines d'alguns diaris pel robatori de documentació al seu xalet, també té un paper destacat a l'hora d' aconsellar Aznar en assumptes de partit.

No hi ha dubte que, pel que fa al País Basc, el màxim referent continua sent Jaime Mayor Oreja, i pel que fa al control de l'organització i al grup parlamentari, el seu home fort és Javier Arenas, a qui Aznar fa servir constantment com a ariet contra el PSOE i per temperar els ànims de la carrera successòria dins el partit.

En l'aparell del PP, tres homes gaudeixen d'especial predicament intern entre les directives populars, sobretot entre les de nivell intermedi. Es tracta dels dos vicepresidents, Mariano Rajoy i Rodrigo Rato, i de l'actual ministre de l'Interior, Ángel Acebes. Els tres provenen d'AP, i no són per tant uns novinguts o membres del sector democratacristià provinent d'UCD, com per exemple Mayor Oreja o Eduardo Zaplana. Rato ha estat des del 1982 secretari general adjunt, portaveu parlamentari i vicesecretari general del PP successivament, mentre que Acebes ha estat coordinador general del PP durant tres anys abans de fer el salt al Govern, un càrrec en què va succeir Mariano Rajoy, responsable de l'engranatge de campanyes del PP en els darrers anys i anteriorment de l'organització.

Creant un líder. Pel que fa al PSOE, el fet de no governar provoca que al partit es barregin els que generen el discurs i marquen estratègia política amb els que dominen els engranatges de l'aparell. A la vora de José Luis Rodríguez Zapa-

A l'esquerra, Alfredo Pérez Rubalcaba, qui, tot i el relleu generacional encapçalat per José Luis Rodríguez Zapatero, encara té un paper rellevant en les estratègies del PSOE. Enmig, el secretari d'Estat de Comunicació, Alfredo Timmermans, exassessor personal d'Aznar a la Moncloa. A la dreta, el nou secretari general de la FAES, Baudillo Tomé.

tero es troben assessors com el seu cap de gabinet, José Andrés Torres Mora, o el seu assessor en assumptes de comunicació, el periodista Julián Lacalle. Darrerament ha tornat a la primera línia política el diputat Alfredo Pérez Rubalcaba, que va tenir un paper similar en l'assessorament del líder durant els darrers anys de Felipe González

com a cap de l'executiu espanyol. Rubalcaba és l'encarregat de planificació i resposta del comitè electoral del PSOE, que dirigeix el responsable d'organització, José Blanco, i ha estat, per exemple, l'encarregat de negociar el pacte antiterrorista amb el PP. És també, juntament amb la responsable d'internacional de l'executiva i candi-

data a l'alcaldia de Madrid, Trinidad Jiménez, el representant de Felipe González a la cúpula dirigent de l'actual PSOE.

Pérez Rubalcaba, un polític llest, intuïtiu i amb facilitat comunicativa, va ser per exemple el que va idear el cop d'efecte de Zapatero al darrer debat dels pressupostos espanyols, on el líder de l'oposició va aparèixer de forma espectacular a última hora per substituir el responsable d'economia socialista, el valencià Jordi Sevilla.

A l'hora de bastir discurs també tenen un protagonisme especial el mateix Sevilla, el portaveu parlamentari Jesús Caldera o el canari Juan Fernando López Aguilar.

Les fundacions també tenen cert pes en el PSOE. Les que més influeixen en el dia a dia i en la presa de decisions són la Fundación Progreso Global, dirigida per González i que en la pràctica actua com a aparell de relacions internacionals del partit, i la Fundación Alternativas, on hi ha per exemple Joaquín Almunia. La Pablo Iglesias resta com un reducte del sector guerrista i és presidida pel mateix Alfonso Guerra i dirigida pel català Salvador Clotas.

Pel que fa al control de l'aparell del partit, per la seva estructura les federacions del PSOE gaudeixen d'un grau d'autonomia interna molt més alt que les del PP, situació que desemboca, per exemple, en el fet que des de Ferraz es coordini més que no pas s'imposi una forma de funcionar, situació que ha facilitat al PP criticar sovint les dissonàncies del discurs dels socialistes –el *barullo*, en paraules d'Aznar.

En tot cas, Blanco –acompanyat pel secretari de política municipal, Alvaro Cuesta, i pel coordinador de la seva àrea, Óscar López– ha aconseguit el que semblava impossible fa dos anys: guanyar-se el respecte de les federacions a la persona i al lideratge i l'equip de Zapatero, i establir unes pautes de treball intern amb contínues reunions de coordinació entre secretaris d'organització, portaveus parlamentaris als parlaments autonòmics o responsables d'àrea de les federacions.

Ferran Casas

HOMENATGE A VICENTA FERRER ESCRIVÀ al Micalet

Un grup de companys i companyes de Vicenta us convida a l'acte que hem organitzat per recordar-la

Dia: Dissabte, 30 de novembre de 2002

Lloc: Societat Coral El Micalet (C/ Guillem de Castro, València)

Hora: 18.30 h.

Presentarà: Toni Mestre

Participen:

• Paco Muñoz

• Lluís Miquel

• Grups de danses "Almara"

• Moviment de Renovació Pedagògica Escola

Cooperativa Tècniques Freinet

• Gonzalo Anaya

• Marina Zaragoza

• Pascualita Morote

• Pilar Almeria

• Joanvi Cubedo

• Pilarín Bayas

• Carolina Sevilla

• Teresa Llavata

• Jesús Prats

• Joaquim Michavila

• La Brúixola

• Rosa Soriano

• CP Rodríguez Farnós

• IES La Torreja-Castelar d'Elda

• Familiar, amics, amigues, companys i companyes